

بررسی رتروسپکتیو ۱۲۰ مورد تیروئیدکتومی از بیمارستان قائم و امید مشهد

دکتر مسعود نقیب‌زاده - دانشیار دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی استان خراسان

دکتر سیما کخداییان - استادیار دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی استان خراسان

مقدمه :

تومورهای تیروئید یکی از تومورهای شایع انسان بخصوص خانمها است . ۲-۷ درصد افراد جامعه ندول تیروئید دارند که از این تعداد ۳/۵-۴ درصد بدخیم هستند (۱). انسیدانس ندول تیروئید در خانمها ۳-۴ برابر مردان ولی انسیدانس بدخیمی ندول تیروئید در مردان ۲ برابر خانمها است (۷) . نظر به اهمیت تشخیص بموقع و درمان صحیح برای طول عمر بیشتر بیماران، پرونده ۱۲۰ بیمار تیروئیدکتومی شده از نظر علائم کلینیکی ، سن ، جنس ، نوع هیستولوژی ، نتیجه FNA و اسکن رادیوایزوتوپ ، نوع جراحی تیروئید و تشریح لنفاوی گردن و عوارض حاصل از جراحی بررسی شده‌اند.

انتخاب بیماران برای جراحی تیروئید در بخش‌های گوش و گلو و بینی بیمارستان قائم و جراحی سروگردان در بیمارستان امید مشهد(مرکز سرطان خراسان) بیشتر از مواردی بوده است که یا علائم واضحی از بدخیمی تیروئید مانند چسبندگی تومور بدعمق، رشد سریع، چسبندگی به پوست، ابتلاء تومورال پوست، کلسیفیکاسیون داخل تومور(پسامومابادی)، تومور تیروئید همراه با آدنوپاتی گردن و یا سابقه رادیوتراپی قبلی داشتند و یا بیماران با گواتر مولتی ندولری که افزایش حجم زیاد و فشار آن روی تراشه ایجاد مشکل تنفسی نموده بودند و جراحی برای ندولهای تیروئید که فرم‌های شایعتر و اولیه تومورهای آن هستند در این بخش‌ها کمتر بوده است. در این گروه، این بیماری در جنس مؤنث بیشتر بوده علائم شایع، توده گردن و اختلال تنفسی و شایعترین تومور بدخیم، پایبلری کارسینومای تیروئید بوده است.

روش کار و گزارش موارد:

نمودار شماره ۴ بقیه موارد و نسبت درصد را مشخص کرده است.

از ۵۸ بیماری که اسکن رادیوایزوتوپ با جواب ندول سرد داشته پاسخ آسیب‌شناسی ۳۴ مورد (۶۰/۵۸) بعد از عمل بدخیم بوده است.

در نمودار شماره ۵ مقایسه نتیجه اسکن با پاسخ آسیب‌شناسی آمده است.

از تعداد ۱۱ مورد بزرگی یکنواخت تیرونید، نتیجه آسیب‌شناسی بعد از عمل در ۸ مورد خوش‌خیم و در ۳ مورد بدخیم بود و ۶ مورد ندول گرم جراحی شده، همگی خوش‌خیم گزارش شده‌اند.

هرچند در حال حاضر توجه زیادی به نتیجه FNA قبل از جراحی تیرونید صورت می‌گیرد، پاسخ ۲۳ مورد FNA در پرونده بیماران سالهای گذشته موجود بود که نتیجه آن در نمودار شماره ۶ مشخص شده است. در گروه مورد مطالعه، FNA فقط برای بیماران با ندول تیرونید مشکوک به بدخیمی انجام شد و در تعداد زیادی از موارد که در زمان بستری علامت واضحی از بدخیمی را داشتند، مانند عکس شماره ۱، که با سابقه پاپیلر کارسینومای تیرونید با عود موضعی و متاستاز لنفاوی گردن بعد از جراحی در استان سیستان و بلوچستان بعما مراجعه کرد. عکس شماره ۲ که بعد از عمل را نشان می‌دهد بیمار مشابه دیگری است که با

پرونده ۱۲۰ بیمار تیرونیدکتمی شده در بخش گوش و گلو و بینی بیمارستان قائم از سال ۱۳۵۸ لغاًیت ۱۳۷۲ و بیمارستان امید از سال ۱۳۶۸ لغاًیت ۱۳۷۲ مورد مطالعه قرار گرفته است.

توده گردن شایعترین علت مراجعه بیماران بوده است. از تعداد ۱۲۰ بیمار، نفر ۸۰ (۶۸/۳) با توده گردنی مراجعه نموده‌اند، و اختلال تنفسی و علامت حنجره‌ای در ۲۱ بیمار (۱۷/۵) دومن علت مراجعه بیماران بوده است. دیسفارزی، هموپتیزی، توده گردن باز خم پوستی و اوتالزی از علامت نادرتر بوده‌اند. نمودار شماره ۱ نوع و انسیدانس علت مراجعه بیماران را نشان می‌دهد.

از ۱۲۰ بیمار ۹۰ نفر مؤنث (۷۵/۰) و ۳۰ نفر مذکور بوده‌اند که این بیانگر شیوع بیشتر ضایعات تومورال تیرونید در خانمهای است.

نمودار شماره ۲ شیوع جنس را مشخص می‌کند. کم‌ترین بیمار پسر بجهای ۹ ساله با پاپیلری کارسینومای تیرونید، مسن‌ترین آنها خانمی ۷۱ ساله با آنالاستیک کارسینومای تیرونید بوده‌اند، و بیماری در دهه چهارم و پنجم شیوع بیشتری داشته است که در نمودار شماره ۳ مشخص شده است.

قبل از جراحی برای ۸۲ بیمار اسکن رادیوایزوتوپ با نکنیسم ۹۹ انجام شد، که از این تعداد ۵۸ بیمار (۷۰/۷) ندول سرد تیرونید داشته‌اند.

بعد از توانای تبرو بیدکنوم و حذف بیوست گردن ناشی از ابتلاء
مناسنیک به عدد لشاری و ترمبه بالقلب بیوسته

عکس شماره ۲

چماری با گیر این مولتی ندوی سبب و نگ نمی

عکس شماره ۳

ابتلاء وسیع پوست گردن مراجعت کرده برد، عکس شماره ۳، که بعلت حجم زیاد گوارانی مولتی ندوی و اختلال تنفسی حاصل از فشار تومور بر تراشه برای FNA جراحی پذیرفته شد و موارد متعدد مشابه صورت نگرفته و نوع جراحی بر مبنای باسخ بیوبسی از زخم قلبی و یا فروزن سکشن حین جراحی تعیین شده است. لازم به بادآوری است که اگر FNA توسط انجام دهنده ماهر و آسیب شناس با خوبیه انجام و مطالعه شود راهنمای بسیار خوبی برای تعیین روش درمانی و پیگیری ندولهای تبرو بید است و بایستی بیشتر مورد استفاده قرار گیرد.

عده پاییزرو کار سیرمای تبرو بید در موضع و عدد لشاری گردن

عکس شماره ۱

نومور بدخیم تیروئید با ابتلاء، پوست کلاویکول

عکس شماره ۴

نوقال تیروئیدکتومی، حذف پوست و قسمت مسئلا از کلاویکول و
تشرح لنفاوی گردید.

عکس شماره ۵

مقایسه نتیجه آسیب‌شناسی بعد از عمل با FNA حاکی از این است که از ۱۰ بیماری که نتیجه FNA منفی داشتند، ۶ مورد جواب آسیب‌شناسی بعد از عمل بدخیم و ۴ مورد خوش خیم بوده‌اند. از ۸ مورد FNA مشکوک در ۴ مورد جواب منفی و در ۴ مورد پاسخ بدخیم بوده است و در ۵ مورد FNA مثبت، جواب بعد از جراحی همگی بدخیم گزارش شده است. از ۱۲۰ پرونده مطالعه شده جواب آسیب‌شناسی در ۱۰۲ پاسخ، ۶۰ مورد بدخیم (۵۸/۵) و ۴۲ مورد (۴۱/۵) خوش خیم بوده است.

شیوع ۵۸٪ بدخیمی در موارد تیروئیدکتومی بخش ما بعلت توجه بیشتر به ضایعات بدخیم این عضو و معرفی بیماران با علائم حنجره‌ای بدخیمی توسط همکاران جراح بوده است. مانند عکس شماره ۴ بیماری با نومور تیروئید و ابتلاء پوست و کلاویکول و عکس شماره ۵ که بعد از حذف نومور و تشریح لنفاوی گردن است.

پایپلری کارسینوما شایعترین نومور بدخیم تیروئید و ۷۰٪ موارد بدخیمی را شامل شده است. شیوع و انسیدانس بقیه انواع نومورهای بدخیم در نمودار شماره ۷ مشخص شده است.

بعلت ارجاعی بودن بخش مذکور و مراجعته بیماران پیش‌رفته از واحدهای دیگر آمار بدخیمی بیش از حد مورد انتظار آمارهای کلاسیک می‌باشد که دور از انتظار نیست.

۷ مورد آریتونیدکتومی و ۲ مورد تراکنستومی انجام گرفته است.

در تمام موارد عوارض بعد از جراحی بررسی شده است. در این گروه ۱۵ مورد (۱۲/۵٪) هیپوکلسمی بعد از عمل داشتند که همگی در موارد توتال تیروئیدکتومی بوده است و با جایگزینی کلسیم کنترل شدند، و در ۱۲ بیمار فلچ یکطرفه و کالکورد (۱۰٪) گزارش شده است. دو عارضه ایجاد شده در بیماران همراه با بدخيمنی تیروئید بوده است و در تیروئیدکتومی های خوش خیم عارضه وجود نداشته است.

از ۴۲ بیمار با تومور خوش خیم تیروئید، انواع ضایعات و انسیدانس آنها در نمودار شماره ۸ آمده است.

مجموع انواع جراحی های انجام شده Subtotal تیروئیدکتومی ۲۴ مورد (۲۰/۳٪) و Total تیروئیدکتومی همراه D (تشريح لنفاوی گردن) ۲۰ بیمار (۱۷/۶٪) و بقیه اعمال جراحی برابر نمودار شماره ۹ می باشد. از ۱۲۰ مورد جراحی تیروئید علاوه بر انواع ذکر شده در نمودار شماره ۹، در حین جراحی بعلت ضرورت و ابتلاء تومورال، برای یک بیمار پیوند شریان براکیال به کار نموده است. یک مورد دیسکیسیون مدبی است،

جدول شماره ۱ عوارض جراحی را نشان می دهد.

عوارض حاصل از ۱۲۰ مورد تیروئیدکتومی		
نسبت درصد	تعداد	
۱۲/۵	۱۵	هیپوکلسمی
۱۰	۱۲	پارالیزی و کالکورد یکطرف

بحث:

عضو هستند. هر چند توده گردن، شایعترین یافته کلینیکی تومورهای تیروئید است ولی گاهی تومورها با علامت نادر تظاهر می کنند. واتسوسی های جدید نشان داده است که بدخيمنی در ندول سرد تیروئید در جوانها افزایش یافته است (۸). انسیدانس بدخيمنی در ندول سرد و منفرد تیروئید حدود ۲۰٪ است (۱۰).

غده تیروئید به رنگ قرمز متمایل به قهوه ای بدون مجاری ترشحی و یا واسکولاریتی زیاد در محدوده مهره ۷-۵ سرویکال و اولين مهره توراسیک قرار دارد و وزن تقریبی آن ۲۰-۲۵ گرم که در خانمهای در موقع بلوغ و حاملگی با افزایش حجم بیشتری همراه است (۱). تومورهای تیروئید از بیماریهای شایع این

بیولوژیک، از بقیه تومورهای تیرونید متمایز است (۲). نوع Multiple Endocrine Neoplasm Well Differentiated بدخیم‌تر از نوع تومور تیرونید است، در این نوع، ابتلاء غالباً دو طرفه و درمان باستئتوال تیرونیدکتومی باشد (۲). پرونوتیک مدولاری کارسینومای تیرونید بسته به اندازه تومور، اندازی‌بُون عروقی Grade، Stage وجود یا عدم وجود متاستاز و نوع جراحی متفاوت است (۳).

مهمترین عارضه تیرونیدکتومی فلچ عصب رکوران است (۹). انسیدانس این عارضه بسته به آمارهای مختلف بین ۱۷-۳٪ و آسیب به عصب لارنژ سوپریور در ۵٪ موارد گزارش شده است (۴).

خلاصه و نتیجه‌گیری :

تومورهای تیرونید از تومورهای شایع در جنس مذنت و در دهه ۴-۵ شیوع بیشتری دارد.

پاپیلری کارسینومای تیرونید شایعترین تومور بدخیم و توده گردی شایعترین علت مراجعه بیماران و اختلال تنفسی و علائم حنجره‌ای دومین علت مراجعه بیماران ماراشامل برده است.

در توده‌های قاعده گردن اسکن رادیوابریوتوب و FNA به تشخیص محل و نوع ضایعه کمک خواهد کرد. توجه به علائم کلینیکی، تشخیص به موقع و درمان صحیح، طول عمر بیمار را افزایش خواهد داد. شناخت آناتومی جراحی، بخصوص مسیر عصب حنجره‌ای تحتانی امکان بدترین عارضه جراحی

شایعترین علامت در تومورهای بدخیم پاپیلری و فولیکولر تیرونید، توده گردن بوده است (۵). در یک مطالعه ۲۰٪ بیماران سابقه رادیوتراپی قبلی داشته و ۶۰٪ بیماران، موقع مراجعته به غدد لنفاوی گردن مبتلا بوده‌اند و ۲۶٪ موارد با وجود لمس طبیعی گردن در حین عمل جراحی، غدد لنفاوی گردن مبتلا بوده‌اند. (۵).

کارسینومای خوب دیفرانسیه شده تیرونید که شامل پاپیلری کارسینوما، فولیکولار کارسینوما و هرتسل کارسینوما است شایعترین تومورهای بدخیم تیرونید، هستند. حدود ۷۰-۸۰٪ تومورهای بدخیم تیرونید پاپیلری کارسینوما است (۷-۱۰)؛ و ۹۰٪ تومورهای بدخیم تیرونید که بیماران رادیوتراپی شده قبلی داشته‌اند از نوع پاپیلری کارسینوما گزارش شده است (۷).

انسیدانس کارسینومای آنابلاستیک در نواحی که گواتراندیمیک است بیشتر گزارش شده است (۷)، این نوع تومور هرچند نادر است ولی یکی از تومورهای انسانی است که پیشرفت سریعی دارد (۱۱).

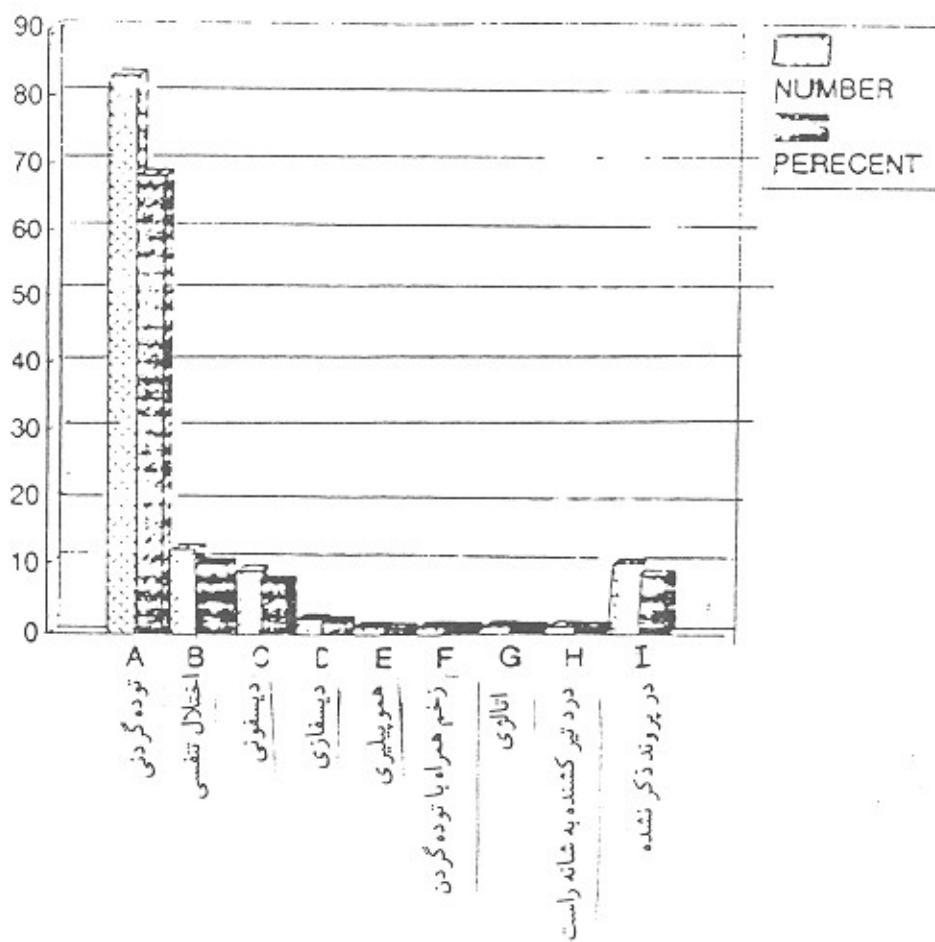
در آنابلاستیک کارسینومای تیرونید، جراحی فقط برای تشخیص و یا تراکثوت می‌برای رفع اختلال تنفسی انجام می‌شود و اثر درمانی دیگری ندارد و حتی کاستن از حجم تومور توصیه نمی‌شود (۱۰). مدولاری کارسینوما حدود ۷٪ بدخیمی‌های تیرونید را شامل می‌شود که از نظر مورفولوژی - آندوکرین و

تیرونید را که فلچ عصب رکوران است کاهش خواهد داد. هیپوکلسمی و تشنج شایعترین عارضه بعد از جراحی تیرونید در بیماران مابوده است؛ که در موارد ترتال باعث کنترل این عارضه خواهد شد. تیرونیدکتومی برای تومورهای بدخیم و معمولاً در هفته دوم جراحی بروز نموده است.

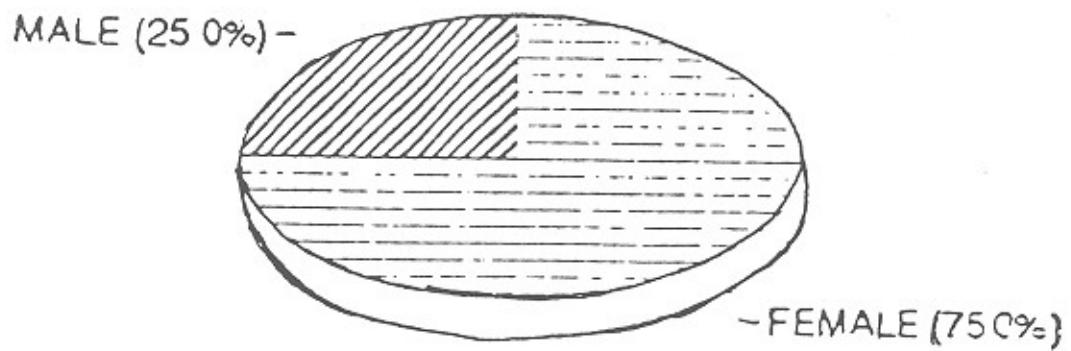
یونرگرام و تعیین میزان کلیسم خون در موارد توتال تیرونیدکتومی و جایگزینی کلیسم در صورت کاهش تیرونید در بیماران مابوده است؛ که در موارد ترتال تیرونید در ذکر نشده.

تیرونیدکتومی برای تومورهای بدخیم و معمولاً در

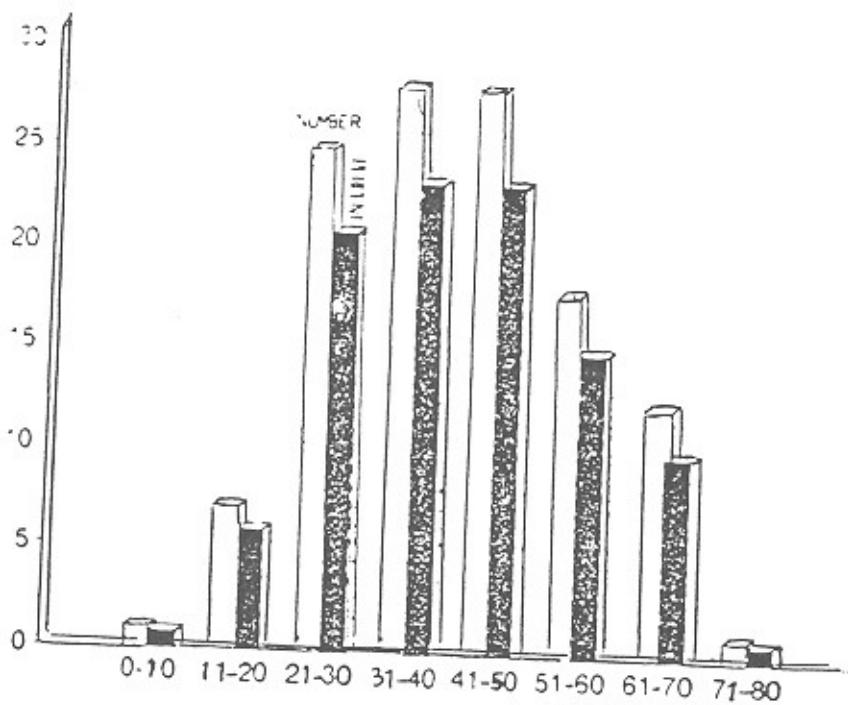
نمودار شماره ۱: علت مراجعه در ۱۲۰ بیمار با تومور تیرونید

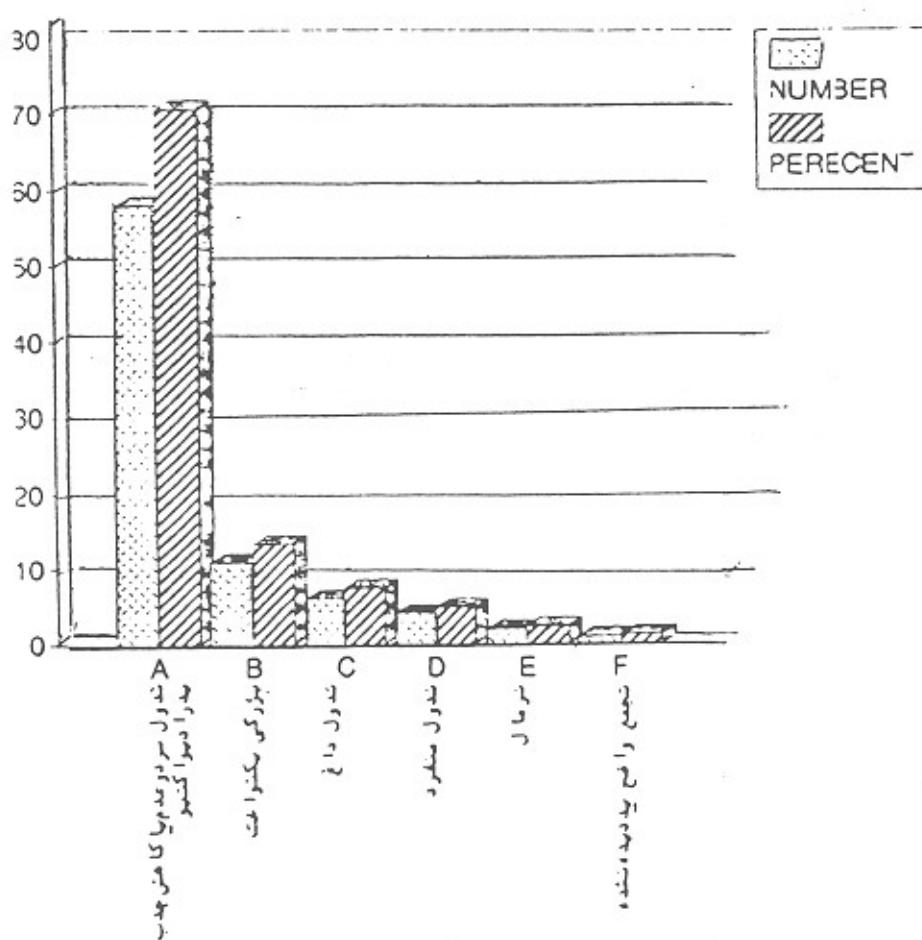
نمودار شماره ۲: شیوع جنسی در ۱۲۰ بیمار تومور تیروئید

نمودار شماره ۳: شیوع سنی در ۱۲۰ مورد تومور تیروئید

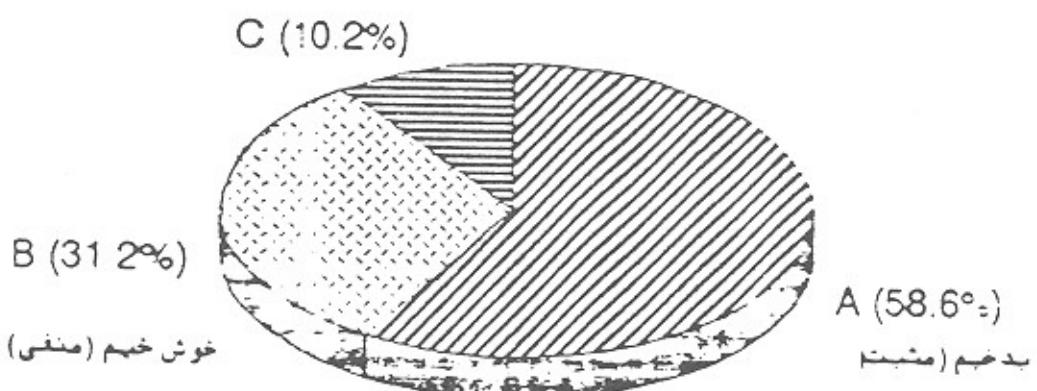

نمودار شماره ۴: نتیجه اسکن ۸۲ بیمار تومور تیروئید

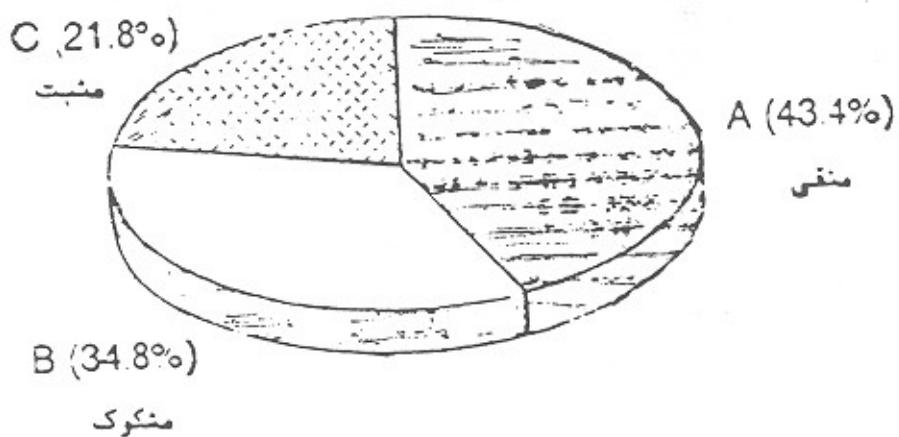

نمودار شماره ۵: نتیجه اسکن با پاسخ آسیب شناسی بعد از عمل در ۵۸ مورد ندول سرد

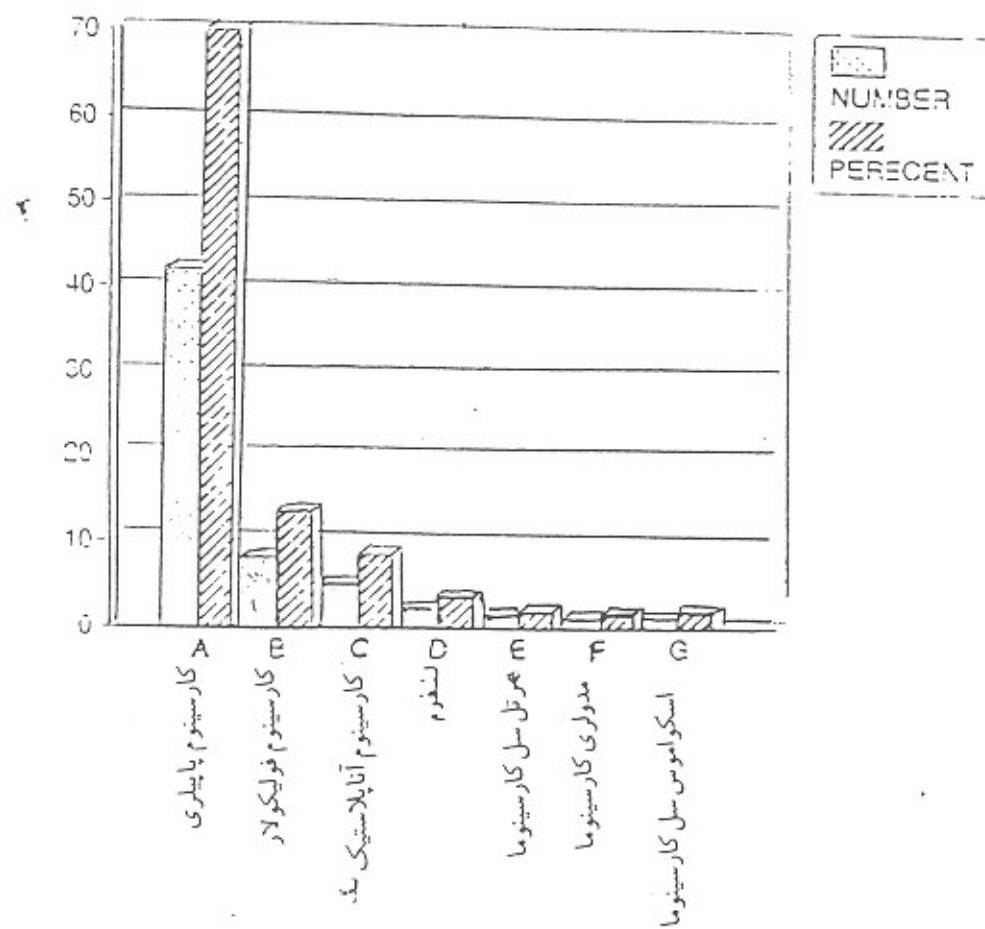
پاسخ ها تولوزی موحدهندود

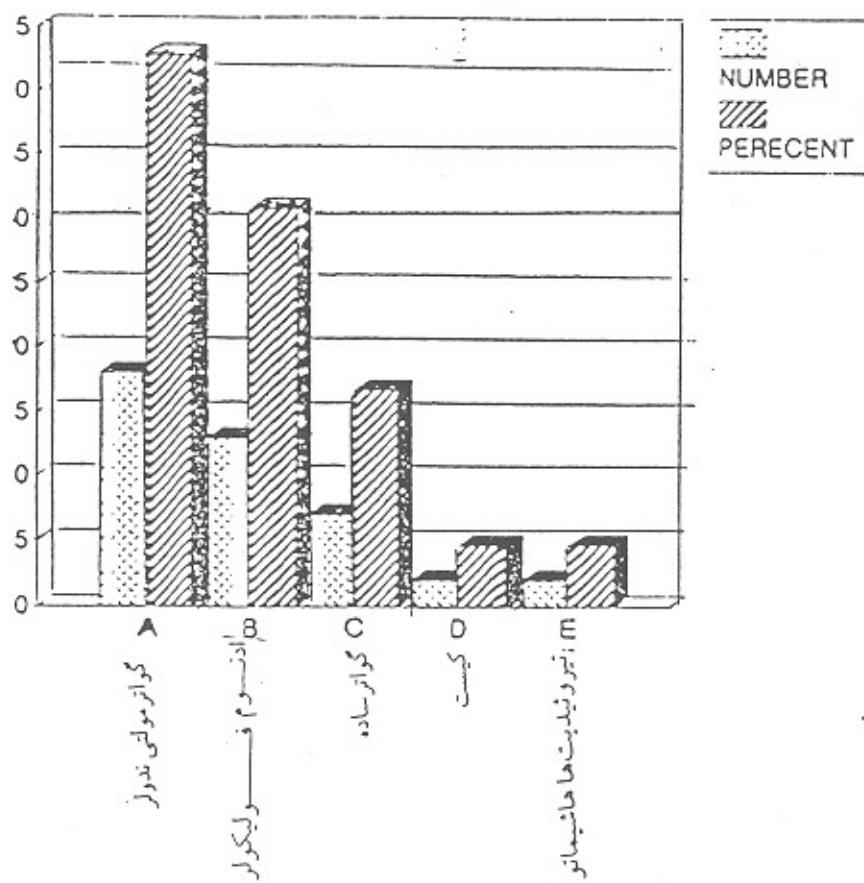
نمودار شماره ۶: نتایج ۲۳ مورد F.N.A تومور تیروئید

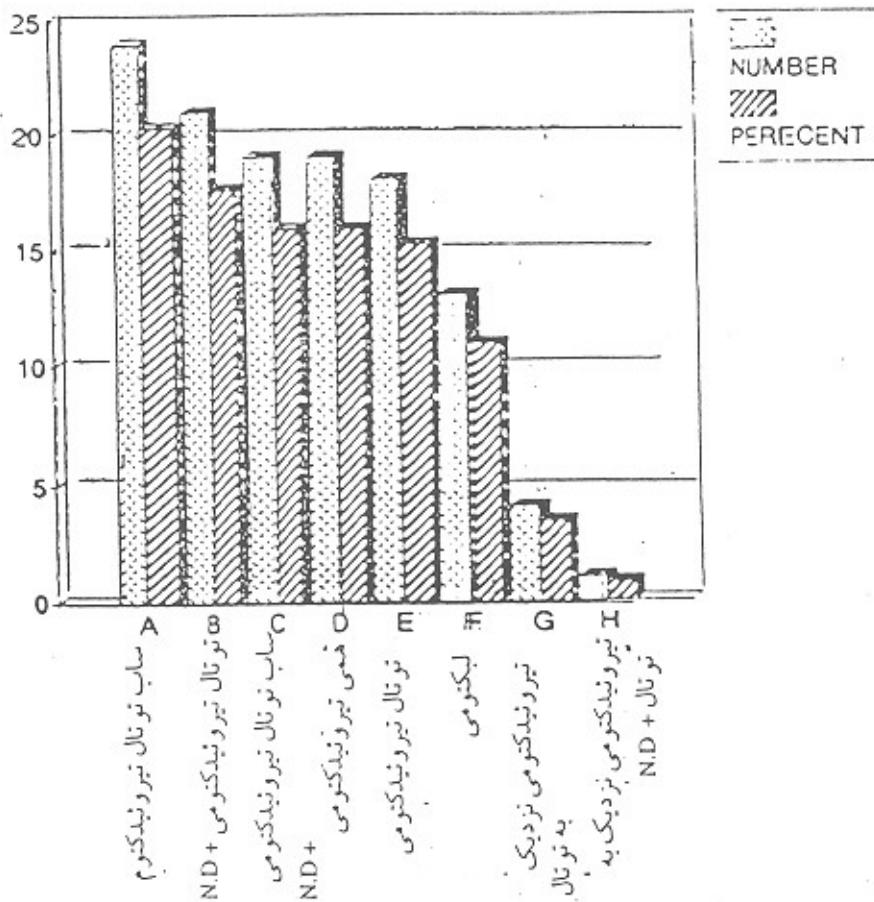
نمودار شماره ۷: انواع تومورهای بدخیم تیروئید از ۶۰ مورد

نمودار شماره ۸: انواع تومورهای خوش خیم در ۴۲ مورد

نمودار شماره ۹: انواع جراحیها در ۲۰ بیمار با تومور تیروئید

REFERENCES

1. Ballenger J J Diseases of the nose throat ear & head and neck. fourteenth edition 1991. lea & febigrr.
2. Block - M A. surgical treatment of medullary carcinoma of the thyroid. otolaryngology - clin - north - A M 1990. jun 23(3) : 453-73.
3. Bottger T.Klupp J. sorger K. Junginger T:
klinik und poliklinik pur allgemein und abdominal chirurgie jopannes - gutenberg - universitat mains. therapy and prognosis of medullary thyroid cancer. MED - clin - 86(1) - 8-14. 1991.
4. David C.Green md . Paul H ward md.the management of the divided recurrent laryngeal nerve laryngoscop july 1990 vol 100 no 7pp 778.
5. Frankenthaler - RA. Sellin - RV . Cangir A . Goephert - H. Lymph node metastasis froom papillary - follicular carcinoma in young patients. Am - j surg - 1990 oct 160(4) - 341-3.
6. George D. chonkich md . George H. Petti jr md. treatment of thyroid carcinoma the laryngoscope may 1992 vol 102 no 5 pp 486.
7. kaplan edwin L md. surgery of the thyroid and parathyroid glands. churchill lingstone 1983.
8. Kenady DE. et al treatment of thyroid malignancies. curr - opin - oncol: 3(1). 128-38.1991.
- 9.Ohmura m. yamaoto E . haji T mori K. transection of posticus and nerve suture for the recurrent nerve injured. dept of otolaryngology kobe city general Hosp Japan sixth world congress of broncooesophagology october 15-18 1989 Tokyo Japan.
10. Paparella Michael M.md shumrick donald A md. otolaryngology volume 3. head and neck third edition 1991 W.B. Saunders Company.
11. Nakamura T et al . anaplastic transformation of human thyroid carcinoma 1992 dec 83 (12) 1293-8 JPN .J cancer - Res 1992 Dec 83(12) 1293-8.
12. Thomas V mccapheey md . phd. Richard J. lipton.md thyroid carcinoma invading the upper aerodigestive system laryngoscope august 1990 volume 100 no 5 pp 824.